

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความรักต่อร่างที่สูญสลาย แต่มีความรักต่อพ่อที่ไม่สูญสลาย และลูกจะเป็นอิสระจากการร้องไห้

คำถาม: อะไรคือความรักที่ไม่ถูกต้อง และผลที่ตามมาคืออะไร?

คำตอบ: การมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายที่สูญสลายคือการมีความรักที่ไม่ถูกต้อง ผู้ที่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งที่สูญสลายจะร้องไห้ มีการร้องไห้เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทองทุกคนมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้ ผู้ที่ร้องไห้ต้องจบสิ้นลงด้วยการสูญเสียทุกสิ่ง ลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายได้รับคำสอนแล้วในเวลานี้ว่า จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการร้องไห้

โอม ชานติ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและพ่อก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะรักใคร่? ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพียงผู้ที่ไม่สูญสลายเท่านั้นที่ควรจะเป็นที่รัก เราไม่ควรจะรักร่างกายที่สูญสลาย ทั้งโลกนั้นสูญสลาย ทุกสิ่งสูญสลาย ร่างกายนี้ก็สูญสลายเช่นกัน ในขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ความรักต่อดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามศีลธรรม พ่อพูดว่า ลูกกลับมาไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ในความเป็นจริงผู้ที่ไม่สูญสลายควรมีความรักต่อผู้เดียวที่ไม่สูญสลาย ลูกมีความรักต่อร่างที่สูญสลายและเหตุนี้เองลูกจึงจบลงด้วยการร้องไห้ ลูกไม่มีความรักต่อดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพราะด้วยการมีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย, ลูกจึงต้องร้องไห้ เวลาที่ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย และดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้เพราะลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกๆ มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จากการมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็จบลงด้วยการร้องไห้ ลูกร้องไห้กับร่างที่สูญสลาย ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณไม่มีวันตาย พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย, ลูกที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลาย ลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและไปและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง นี่คือการละเล่น เหตุใดลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกาย? ตัดโดยกะของสติปัญญาออกไปจากร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย มีการจดจำเช่นกันว่า ผู้ที่ร้องไห้จะสูญเสีย จากการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกก็จะกลับมามีค่า ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า เป็นไปได้อย่างไรที่ลูกลืมทุกสิ่ง? ลูกเคยร้องไห้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เวลาที่ลูกได้รับคำสอนเพื่อจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอีกครั้ง และแล้วลูกจะไม่มีการร้องไห้ นี่คือโลกแห่งน้ำตาในขณะที่นั่นคือโลกแห่งเสียงหัวเราะ นี่คือโลกแห่งความสุขในขณะที่นั่นคือโลกแห่งความสุข พ่อให้คำสอนแก่ลูกในวิธีที่ดีมาก ลูกที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายกำลังได้รับคำสอน ผู้คนเหล่านั้นมีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาเพียงแต่ให้คำสอนในขณะที่มองดูร่างกายเท่านั้น ผู้คนร้องไห้เมื่อพวกเขาจดจำร่างกาย พวกเขาแม้กระทั่งเห็นว่าร่างกายลูกทำลายไปแล้ว และจะมีประโยชน์อะไรในการจดจำร่างนั้น? ลูกจะจำขึ้นได้หรือ? สิ่งที่ไม่สูญสลาย(ดวงวิญญาณ)ได้จากไปและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ทำกรรมดีจะได้รับร่างที่ดีเช่นกัน บางคนได้รับร่างที่มีโรคภัยที่ร้ายแรง นั่นเช่นกันก็เป็นไปตามกรรมของพวกเขา ไม่ใช่หากพวกเขาทำกรรมดี, พวกเขาจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ไม่เลย ไม่มีใครสามารถขึ้นไปสู่เบื้องบนได้ ผู้ที่ทำกรรมดีก็จะถูกเรียกว่าเป็นคนดีและพวกเขาก็จะได้รับชาติเกิดที่ดี แต่พวกเขายังคงต้องลงมา ลูกรู้ว่าเราขึ้นไปอย่างไร แม้ว่าบางคนอาจจะกลายเป็นมหามะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)ด้วยการทำกรรมดีองศาของเขาก็ยังคงลดลงเรื่อยๆ พ่อพูดว่า ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังจดจำพระเจ้าและทำกรรมดี และดังนั้นพ่อจึงให้ความสุขชั่วคราวแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงต้องลงบันไดมา บางทีพวกเขาก็ได้รับชื่อเสียงที่ดี แต่ที่นั่นผู้คนก็ไม่สามารถแยกแยะระหว่างการทำที่ดีและไม่ดี ผู้ที่มีพลังลึกลับก็ได้รับความนับถืออย่างมาก ผู้คนบ้าคลั่งต่างพากันวิ่งไล่ตามพวกเขา ทั้งหมดนั้นคือความโง่เขลา ยกตัวอย่าง บางคนทำทานและทำบุญทางอ้อมหรือสร้างธรรมศาลาหรือโรงพยาบาล ดังนั้นเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปอย่างแน่นอน พวกเขาจดจำพ่อเช่นกัน และแม้ว่าพวกเขาจะดูหมิ่นผู้อื่น พวกเขาก็ยังคงใช้ชื่อของพระเจ้า อย่างไรก็ตามเนื่องจากความโง่เขลา พวกเขาจึงไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาจดจำพระเจ้าและกราบไหว้บูชารูตรา พวกเขาคิดว่ารูตราเป็นพระเจ้า พวกเขาสร้างไฟบูชาลัยของรูตรา พวกเขากราบไหว้บูชาชีวาหรือรูตรา พ่อพูดว่า พวกเขากราบไหว้บูชาพ่อ แต่ดูสิ่งที่พวกเขาสร้างและสิ่งที่พวกเขาทำจากการขาดสติ! มีกูรูมากมายสำหรับมนุษย์เท่ากับจำนวนมนุษย์ เมื่อไปไม่ไหม้และกึ่งก้านใหม่ปรากฏออกมาจากต้นไม้ สิ่งนั้นก็มองดูสวย

งามมาก เพราะจากเป็นสโตกนี่, พวกเขาจึงได้รับการยกย่อง พ่อพูดว่า นี่คือโลกของผู้ที่มีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย บางคนมีความรักมากมายราวกับว่าพวกเขาเป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น แม้แต่กิจกรรมที่สำคัญก็เป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น เพราะผู้เป็นแม่ไม่มีความรู้, เมื่อพวกเขาเป็นหม้าย, พวกเขาต้องให้อภัยมากในการจดจำระลึกถึงร่างที่สูญสลาย เวลานี้ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นว่าเป็นดวงวิญญาณ และดังนั้นจึงไม่มีความทุกข์แม้แต่น้อย การศึกษากล่าวกันว่าเป็นแหล่งแห่งรายได้ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน อย่างไรก็ตามนั่นเป็นไปสำหรับชาติเกิดเดียว พวกเขาได้รับเงินเดือนจากรัฐบาล พวกเขาศึกษาและแล้วก็ทำธุรกิจ เท่านั้นเองที่พวกเขาได้รับเงิน ที่นี้ นี่คือสิ่งใหม่ ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายอย่างไร? ดวงวิญญาณเข้าใจว่าบาบากำลังให้สมบัติที่มีค่าของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่เรา พระเจ้ากำลังสอนลูก และดังนั้นท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่พิจารณาว่าลัทธิและนารายณ์เป็นเทวาและเทวี เวลานี้ลูกๆรู้ว่าเมื่อเรากลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง, สติปัญญาของเราก็กลับมามากเท่า ราวกับว่าสติปัญญาของลูกกลายเป็นเหมือนกับสติปัญญาของสัตว์ พวกเขาดูแลเอาใจใส่สัตว์อย่างดีมาก งานรับใช้ของมนุษย์นั้นไม่มีอะไรเลย ม้าแข่งก็ได้รับการดูแลอย่างดีมาก ดูสภาพของผู้คนที่นี่ พวกเขาดูแลสุนัขด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งปล่อยให้สุนัขเลียเขา พวกเขาแม้แต่อยอมให้สัตว์นอนกับเขา ดูซิว่าสภาพของโลกกลายเป็นเช่นไร ธุรกิจนี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่นในยุคทอง ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ มายา, ราวน์ ทำให้ลูกไม่ถูกต้องตามศีลธรรม นี่คือนิยามจักรที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ผู้คนไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม และดังนั้นทั้งโลกจึงไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างโลกไม่ถูกต้องตามศีลธรรมกับโลกที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม! มองดูสภาพของยุคเหล็ก พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์และมายาเช่นกันก็แสดงสวรรค์ของเธอให้แก่ลูกด้วยเธอหล่อใจลูก นั้นมีความมั่งคั่งจอมปลอมอย่างมาก พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ที่นี้ ไม่มีอาคารสูงเป็นร้อยชั้นเช่นนั้นในสวรรค์ ดูซิพวกเขาตกแต่งประดับประดาอาคารอย่างไร ไม่มีแม้แต่อาคารสองชั้นที่นั้น มีผู้คนจำนวนน้อยมากที่นั้น ลูกจะทำอะไรกับผืนดินมากมาย? ที่นี้ผู้คนก็ต่อสู้อาหารและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมายเกี่ยวกับที่ดิน ที่นั้น, ผืนดินทั้งหมดเป็นของลูก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ผู้นั้นคือพ่อทางโลกและผู้นี้คือพ่อเหนือโลก พ่อเหนือโลกจะไม่ให้อะไรแก่ลูกๆหรือ? ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาถึงครั้งหนึ่งของวงจร พ่อบอกลูกอย่างชัดเจนว่า ลูกไม่ได้รับการหลุดพ้นจากสิ่งนั้น นั่นคือลูกไม่สามารถพบพ่อด้วยสิ่งนั้น ลูกพบพ่อในดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่ออาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและลูกก็อาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน และแล้วลูกก็ไปสวรรค์จากที่นั้น พ่อไม่ได้อยู่ที่นั้นในสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน และละครก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ แล้วลูกก็จะลืมความรู้นี้ ความรู้จะหายไป จะมีความรู้ของกิตติได้อย่างไรตราบนานกว่ายุคบรรจบพบกันจะมาถึง? คัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ที่คงอยู่มานั้นเป็นคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกกำลังรับฟังความรู้นี้ พ่อคือเมล็ด มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อไม่ปล่อยให้ลูกทำสิ่งใด ไม่แม้แต่จะให้ก้มลงแทบเท้าพ่อ ลูกจะก้มลงแทบเท้าใครหรือ? ซึ่พบบาไม่มีเท้า นั่นจะเป็นการก้มลงแทบเท้าราหมาเป็นพ่อคือทาสของลูก ท่านกล่าวได้ว่าเป็นผู้ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน อย่างไรก็ตามก็ต่อเมื่อท่านมาที่นี้เพื่อมีการกระทำเท่านั้นที่ท่านกล่าวได้ว่าไม่มีความหลงทะนงตน พ่อให้ความรู้มากมายแก่ลูก นี่คือการให้ท่านเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย แล้วก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะรับไปมากเพียงไร ฝ่าฝืนรับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแล้วให้ท่านเพชรพลอยนั้นแก่ผู้อื่น มีคำกล่าวถึงเพชรพลอยเหล่านี้ว่า เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่าเป็นแสน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ลูกหลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกต้องใส่ใจอย่างมากต่องานรับใช้ ย่างก้าวของลูกคือย่างก้าวของการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ลูกกลับมาเป็นอมตะด้วยสิ่งนั้น ที่นั้นไม่มีความกลัวตาย ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นแล้ว พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้หมายถึงเวลาปัจจุบัน ผู้คนเฉลิมฉลองเทศกาลรักชบาบันด์ นั่นเป็นสัญลักษณ์ของเวลาใด? เมื่อไหร่ที่พระเจ้าพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์? ผู้คนรู้อะไรว่าเมื่อไหร่ที่โลกเก่าคงอยู่และเมื่อไหร่ที่โลกใหม่คงอยู่? ไม่มีใครรู้อะไรนั้น พวกเขาพูดว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็กอย่างแน่นอน พวกเขาพูดว่านั่นเคยเป็นยุคทอง แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในตอนี้ พวกเขาเชื่อในการกลับชาติมาเกิดใหม่เช่นกัน พวกเขาพูดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด และดังนั้นนั่นหมายถึงการกลับชาติมาเกิดใหม่อย่างแน่นอน ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูก มีพ่อทางร่างอยู่มากมาย แม้กระทั่งสัตว์ก็เป็นพ่อของลูกๆของพวกเขา มัน ลูกจะไม่พูดถึงผู้เดียวนี้ว่าท่านคือพ่อของสัตว์ ในยุคทองไม่มีชยะเลย มนุษย์เป็นเช่นไร เฟอร์นิเจอร์ของเขาก็เป็นเช่นนั้น ที่นั้นแม้แต่คน ฯลฯ ก็มีความสวยงามและชั้นหนึ่ง ทุกสิ่งที่นี่ดีดีมาก ผลไม้ที่นั้นก็หวานมากและมีขนาดใหญ่ ทั้งหมดนั้นไปไหน? ความหวานถูกนำออกไปและความขมเข้ามาแทนที่ เมื่อลูกกลายเป็นชั้นสาม ทุกสิ่งก็เป็นชั้นสามเช่นกัน ยุคทองเป็นชั้นหนึ่งและดังนั้นทุกสิ่งที่ลูกได้รับก็ชั้นหนึ่ง ในยุคเหล็กทุกสิ่งเป็นชั้นสาม ทุกสิ่งผ่านสภาพสโต, ราโจและตโม ไม่มีความสุขใดๆที่นี่ ดวงวิญญาณตโมประธานและดังนั้นร่างกายก็ตโมประธานด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆมีความรู้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งนั้นและเวลา

ปัจจุบัน พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับทั้งพละนามัยและความมั่งคั่งมากเท่านั้น ลูกต้องการอะไรอีก? หากลูกไม่มีหนึ่งในสองนั้นก็ไม่มีความสุข ตัวอย่างเช่น หากลูกมีพละนามัยดีแต่ไม่มีความมั่งคั่ง และนั่นจะมีประโยชน์อะไร? มีการจดจำกันว่า หากลูกมีเงินให้ไปท่องทั่วทวีปทั่ว ลูกๆเข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็น “นกกะจอกทองคำ” เวลานั้นทองอยู่ที่ไหน? ทองคำ เงินและทองแดงได้หายไปหมดแล้ว และเวลานี้ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากกระดาษ ลูกจะได้รับเงินจากที่ไหนถ้ากระดาษนั้นไหลลงไปในน้ำ? ทองคำนั้นหนักมาก ทองก็ยังคงอยู่ในที่ที่มันอยู่ แม้แต่ไฟก็ไม่สามารถเผาทองได้ ดังนั้นที่นี้ทุกสิ่งทำให้เกิดความทุกข์ ไม่มีสิ่งเหล่านี้คงอยู่ที่นั่น มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ในเวลานี้ พ่อมาเมื่อมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พรุ่งนี้จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบามาและสอนลูกทุกอย่างจริงนี้ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุข ลูกไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข นี่คือสภาพของช่วงเวลาสุดท้าย ให้ถามโกับและโกับถึงความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ในเวลาสุดท้ายลูกเข้าใจทุกสิ่งเป็นอย่างดี มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกลูกว่าความสงบที่แท้จริงคืออะไร ลูกประกาศสิทธิในมรดกของความสงบจากพ่อ ทุกคนจดจำพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่ออธิบายว่าใครสามารถไปหาพ่อได้ ศาสนานั้นศาสนานี้มาในเวลานั้นเวลานี้ พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายได้ปรากฏตัวขึ้นมาแล้วในเวลานี้ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง เนื่องจากพวกเขาบริสุทธิ์พวกเขาจึงควรได้รับการยกย่องอย่างแน่นอน พวกเขาฟังจะลงมาใหม่ คนที่เก่าแก่กว่าก็ไม่สามารถได้รับการยกย่องมากนัก พวกเขาไม่ประสบความสุขและกลับมาไม่ประมาน กูรูประเภทต่างๆจำนวนมากก็ปรากฏตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พ่ออธิบายว่า มีการขยายตัวของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเท่ากับการขยายตัวของต้นไม้ ในขณะที่ความรู้เมล็ดนั้นเล็กมาก ความเลื่อมใสศรัทธาใช้เวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ในขณะที่ความรู้นี้เป็นไปเพียงแค่ชาติเกิดเดียวชาติสุดท้ายนี้ ลูกได้รับความรู้และกลายเป็นนายเป็นเวลาครึ่งวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้นลงและกลายเป็นกลางวัน เวลานี้ลูกกลับมาสดชื่นแจ่มใสตลอดเวลา สิ่งนี้เรียกว่าลอตเตอร์รี่ที่ไม่สูญสลายจากพระเจ้า ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลอตเตอร์รี่ของพระเจ้าและลอตเตอร์รี่ของปีศาจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้รับหลายล้านในทุกอย่างก้าวของการจดจำระลึกถึง ด้วยการทำสิ่งนี้ที่ลูกจะได้รับสภาพที่เป็นอมตะ ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาจากพ่อ
2. มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและสัมพันธ์กับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ชักความผูกพันยึดมั่นจากร่างกายและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่อยู่ในความสุขสันต์ทางจิตอย่างสม่ำเสมอ โดยการพิจารณาทุกขณะว่าเป็นช่วงเวลาสุดท้าย
ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่จะอยู่ในความสุขสันต์ทางจิต และดังนั้นลูกต้องมีประสบการณ์ของความสุขสันต์ทางจิตในทุกขณะ อย่าได้กลับมาสับสนกับสถานการณ์ใดหรือข้อสอบใด เพราะนี่คือเวลาของความตายก่อนเวลาอันควร ถ้าหากแทนที่จะอยู่อย่างสุขสันต์ ลูกกลับอยู่อย่างสับสนแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆและสิ่งนั้นเกิดเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของลูก แล้วช่วงเวลาสุดท้ายนั้นจะเป็นเช่นไร? เหตุนี้เองพ่อสอนบทเรียนของการเป็นผู้พร้อมเสมอให้แก่ลูก ลูกสามารถถูกหลอกหลวงได้ทุกวินาที และดังนั้น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษและสร้างทุกความคิด ทุกคำพูด และทุกการกระทำขณะที่อยู่ในความสุขสันต์ทางจิตอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน จงจับสิ่งของที่ไร้ประโยชน์หรือไม่บริสุทธิ์ใดๆ

***** โอม ชานติ *****